

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

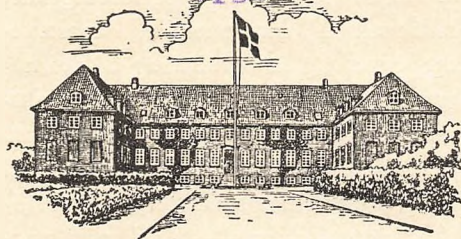
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H. U. H. - Bladet

MEDLEMSBLAD FOR HASLEV UDV. HØJSKOLES ELEVFORENING — APRIL 1953

Min ungdoms lyse borg

Ved lærer *Jens C. Andersen*, Lundenæs.

Vi har fået lov at klippe af denne artikel; men jeg ved ikke, hvad jeg skal klippe væk, derfor får vi det hele. Forf. er H. u. H.-elev fra 1922—23.

Inspireret af en solstråle får en gammel højskoleelev et anfald af oprydningsfeber — og falder fem minutter senere i staver over en stabel gamle elevblade, frydende sig over alt det liv, der dog kan genopstå af ord og sætninger i et sådant højskoleblad. Mindernes væld begynder at sprudle — og skabe nye udtryk. „Hvor er det dog trygt at tænke på, at denne herlighedens udvalgte højborg endnu består og samler sund, glad ungdom hvert eneste år, og at den stadig vil være en skole for livet. — Man forstår, at udlændinge kommer og studerer højskoleforhold i Danmark. Højskolen kan ikke vurderes højt nok; her er andet og mere end slet og ret lærdom, som naturligvis ingenlunde er at foragte, og selv om tiden visker mange af de kloge, gode ord ud, og dagenes travlhed optager os, så bliver der dog noget tilbage af en rigdom, der har fæstnet sig dybt i sindet, og som gang på gang dukker op til gavn og glæde — som en solstråle ved vintertid — sat i bevægelse blot ved at kigge i nogle

gamle blade. Ordets underfulde magt — det ord, der er ånd bagved!“

Ja, det er godt, den står der endnu, den kristne, danske folkehøjskole, og at vor gamle Indre Mission ikke har sluppet sit tag i det virke, som banebryderen, pastor Ad. Hansen, i sin tid satte i gang ud fra ungdomsskolens kateder. Og målet er endnu det samme, når formanden for IM's højskolekreds kan sige som velkomst til en flok elever i 1952, at højskolen skulle hjælpe de unge med løsningen af livets spørgsmål, dygtiggøre dem til fremtidens opgaver og hjælpe dem med at skabe hverdagen om til fest, ikke ved overfladiskhed, men ved at se virkeligheden i øjnene. Højskoleopholdet skal hjælpe eleverne til at finde frem til livets virkelige kraftkilder, hvor Guds kraft er den største.

*

Om den kursændring, der er sket inden for IM's højskoleverden så vel som inden for hele den danske folkehøjskole, skriver en indremissionær — tidl. højskoleelev og endnu vandremappeformand — i sin gamle skoles blad: „I tidens løb er der så meget, som forandres — livet står nu en-

gang ikke stille — det er tydeligt, at der også er sket og stadig sker en omgruppering i forhold til højskolen. I højskolens barndom, da tanken var ny, var der mange unge, der tog på højskole. Siden har udviklingen ført med sig, at der stilles større og større krav til faglig dygtiggørelse på alle områder, og for at imødekomme dette krav, er der oprettet fagskoler. Da det er begrænset, hvor meget af tid og penge de unge kan og vil ofre på sig selv, har det medført, at de modne unge har svigtet den egentlige højskole i nogen grad. „Man skal ikke græde over spildt mælk“, hedder det, og det er der så meget mindre grund til, fordi vi ser, at den ene ungdomsskole rejser sig efter den anden, hvor unge mellem 14—18 år skal tage på højskole, og en ting til, ikke få fagskoler har bevaret højskoleånden. En statistik vil ganske sikkert kunne vise, at der ikke er færre unge, der søger fri skoleuddannelse, end der har været — tværtimod — der sker bare en omplacering; den gælder det at forstå og udnytte“.

Nej, der er ingen grund til gråd, men tak til både Gud og de mennesker, der tjener ungdommen på vore skoler. Ser vi på den skok af skoler, der annoncerer fælles i flere blade, vil en sammentælling af eleverne for indeværende vinter og sidste sommer i forhold til året før vise en fremgang for efterskoler på omkr. 175 elever, og for de øvrige høj- og fagskoler en fremgang, der rækker op ad de hundrede.

Vore skoler viser da heller ingen tegn til at ville opgive ævret — tværtimod. Horne højskole har bygget en ny lærerbolig. Haslev højskole har moderniseret for mange penge, Haslev udvidede højskole har lige haft en større lodtrækning til fordel for en tiltrængt gymnastiksal, og Haslev husholdnings- og landbrugsskole

står foran et større byggeforetagende: Gymnastiksal, klasseværelse, konserveringskøkken og modernisering af det nuværende køkken. Grejsdalens ungdomsskole har fået sin fundats for skolen som selvejende institution godkendt både af IM og undervisningsministeriet. Den sidste af søsterskolerne — Rinkenæs ungdomsskole — der som tidligere meddelt her i bladet blev indviet den 11. maj i fjor, lever i håbet om med tiden at få lokaliteterne udbygget, så også den bliver en „hel“ skole.

Så har da IM fire rene efterskoler, og tre af vore højskoler har også en efterskoleafdeling med over halvdelen af det samlede elevtal for indeværende vinter, mens kun tre af vore almindelige højskoler er rene højskoler. Dertil kommer jo så den udvidede højskole og de øvrige skoler med særlig opgave, men med højskolens ånd og liv.

Det store er jo, at de nævnte rammer er fyldt med liv — myldrende liv. Selv skolerne „nord for Limfjorden og vest for den jyske højderyg“, som Gunner Engberg i sin tid mente, vi godt kunne afskrive som overflødige, er kommet godt med i kapløbet. Og det er vel ingen skade til, om de store skoler er blevet lidt mindre, når så de små er blevet lidt større. I Horne supplerer man vinterskolen med kontrolkursus, og kursus i praktisk traktorkøring har gået sin sejrsgang fra skole til skole. „Nu står en nytids bonde på sin toft“ — nyere endnu end den bonde, digteren i sin tid følte trang til at fylde med sin sang. Gymnastik, spejdersport og anden idræt vinder også en god plads, for at de unge kan tjene deres kammerater dermed ude i hverdagens virke. Engang rykker den kristelige ungdomsbevægelses idræts- og lederhøjskole „Hellebjerg“ vel

også frem i rampelyset som en fuldbyrdet kendsgerning.

Udad til den store verden vokser skolerne berøringsflade stadig. Her skal blot nævnes et par eksempler. Den udvidede højskole var en uge i april et moderne Babel — dog uden forvirring. Repræsentanter for atten nationer var til en økumenisk ungdomskonference for at drøfte mulighederne for ungdomsarbejdet. Og Fårevejle sygeplejeskole havde til velkomstmødet i maj så prominent en taler som mr. Amir Hamzah Nasution fra Java, regeringskonsulent for undervisningsministeriet i den nye indonesiske republik, hvis studierejse var bekostet af Unesco. — Men Sydslesvig, Færøerne og Grønland er heller ikke glemte. De unge herfra er i særlig forstand vor egne og velkomne på vore skolebænke.

*

Også i ungdomsskolerne gælder det, at slægt skal følge slægters gang, og der har også i det forløbne år været adskillige mærkedage at finde på dagbogens blade. Til maj kunne lærerinde, frk. Martha Pedersen, Hoptrup højskole, fejre 25 års jubilæum, og til november kunne landbrugslærer N. Borup, Haslev højskole, fejre det samme åremål. De har begge på hver sin skole vundet en god hjerteplads hos de 50 elevhold, de nu kan kalde deres. Fru Bach Nielsen, Haslev højskole, fyldte 70 år i april og faldt således for aldersgrænsen. Kun afbrudt af nogle få år som præstekone har hun undervist i 40 somre, og omkr. 2500 elever har nydt godt af hendes omhu for fint og dygtigt håndarbejde, akkuratesse, orden og smag for farver og mønstre. Dobbelt så mange har været sammen med hende på skolen, og mange er sikkert de samtaler, der har været ført om småt og stort og det aller-

største. „Det var mit livs store lykke, at jeg fik lov at være på højskolen så længe“, siger hun selv. Fårevejle sygeplejeskole fik lov at beholde sin forstander, idet pastor Robert Hansen slap sit sognepræsteembede i Bjært. Højskoleforstanderen vandt, præsten tabte. Sygeplejeskolen i Børkop har skiftet kvindelig forstander, idet frk. Jenny Hansen efter tre års tjeneste vendte tilbage, og instruktionsygeplejerske, frk. Hyldqvist-Hansen, rykkede op som forstanderinde. Også døden har taget sin høst af højskolefolk. Af Hoptrup højskoles trofaste kreds af gamle lærere, døde lærer Carl Dørffler, Tågerup, i marts og kordegn Chr. Kofoed, København, i oktober. I henholdsvis otte og fire år tjente de vel på H. H. og mindes med taknemlighed i Sønderjylland. Kordegn Kofoeds senere virke er velkendt, men også lærer Dørffler får det vidnesbyrd, at han var en Kristi stridsmand, der spredte glæde og velsignelse om sig, hvor han kom. I maj døde den unge pastor Christian Bærentsen efter halvandet års virke på Haslev udvidede højskole. Skønt typisk akademiker havde han alligevel forståelse af, hvad højskole er, og han havde noget at sige de mange, der gerne vil hygge sig inden for de snævre rammer. I marts døde lærer Åge Th. Christensen, Uvelse, knapt otte uger efter at have mistet sin hustru. Christensen var lærer på Haslev højskole i otte år og medforstander på Fårevejle højskole i tre. Den hjertets dannelse, som prægede fru Gudrun Christensens livlige væsen og Åge Christensens lyse alvor, gjorde et dybt indtryk, hvor de færdedes. Også de har været til velsignelse for mange. Endelig kan nævnes, at pastor Olaf Jessen, Grønbæk, der døde i april, var formand for Haslev udvidede højskole, da den nye skolebygning rejstes. Da han ved indvielsen talte over ordet: „En opfyldt begæring

er et livets træ“, sad jeg selv som elev blandt tilhørerne.

Af første slægtled af vore højskolearbejdere er der kun enkelte i live, og det tynder godt ud i rækkerne af andet slægtled med. Men nye arbejdere har stadig meldt sig til tjenesten, og vor højskolebevægelse har bevist sin evne til at forny sig. De to sygeplejeskoler er praktisk talt fyldt med elever halvår efter halvår. Diakonhøjskolen i Århus viser også en glædelig brugbarhed med stigende tendens. Så længe det praktisk talt kun er fra IM's kredse, skolen får sine elever, vil den stadig bevare sit retningspræg, selv om man, som forstanderen udtalte det ved årsmødet her i Skjern sidste sommer, kunne ønske, den var hele folkekirkeens diakonskole. Det er i regelen i alderen 18 til 30 år, de unge mænd kommer med ønske om eller kald til en uddannelse til tjeneste i kristeligt-filantropisk arbejde. Det er værd at bemærke, at 16 Århus-diakoner i dag er i arbejde som indremissionærer. Dermed skal dog ingenlunde være sagt, at de, der „tjener ved bordene“, gør ringere fyldest som menighedstjenere end de, der rejser med ordet. Forstander Tange Jensen har for tiden orlov og er som skibspræst med på Jutlandia's tredje togt til Korea. En enkelt Århus-diakon er med som plejer foruden en del fra Filadelfia.

I denne forbindelse er det værd at nævne, at der også på kristen grund drives højskole for sømænd. Sømandshøjskolen i Svendborg oprettedes 1906 af „Broderkredsen på havet“ og er som vore øvrige højskoler en selvejende institution. På sine tre årlige kursus havde den sidste år 99 elever og har i alt haft over 3000. De kommer fra alle landets egne og samfundslag, men ikke som på de foran nævnte IM's skoler, hvor de fleste kom-

mer fra troende hjem. Der arbejdes efter samme plan og med samme statsunderstøttelse som på statens skoler, men ellers drives den på linie med IM's skoler og i samme ånd. Eleverne er fra 15 til 20 år, og da alle drenge, som i dag vil til søs for at blive påmønstret på dækket, skal have et kursus på en anerkendt sømandsskole, må vi benytte mulighederne for i denne vel ikke mindst for søens folk så vanskelige overgangsalder at få dem ind under Guds ords indflydelse. — Bestyrelserne for sømandshjemmene i Esbjerg under Indenlandsk Sømandsmission oprettede — også i 1906 — Esbjerg Sætte- og fiskeskipper-skole. Den underviser kun om vinteren, da de fleste elever er fiskere med sæsonarbejde om sommeren, men den har dog i de sidste 30 år haft omkring tusind elever — indeværende vinter 27 sætte- og 6 kystskipperelever. Den har til huse i samme bygning som Danmarks Fiskerhøjskole, hvor elever kan bo, men da de fleste er hjemmehørende i Esbjerg, er der ingen kostafdeling, hvorved det rige højskolesamvær ikke kan gennemføres. Den er yderligere eksamensskole, men hver dag begynder med andagt.

Dansk bibelskoles højskole er jo forlængst ophævet — den fik kun så kort en frist. Men af bibelskolens nye forårsprogram fremgår, at den i fællesskab med menighedshøjskolen Marthabo indbyder til kursus for ledere og aktive medlemmer i ungdoms- og menighedsarbejde på sidstnævnte skole. Må jeg så til sidst i denne sammenhæng også nævne, at Haslev husholdningsskole efter en henvendelse fra KFUK og M i Danmark om et evt. kursus for pensionatshusmødre til sommer agter at starte et sådant for større husholdninger lagt an efter administrative og økonomiske linier, men hvor der dog foruden den faglige undervisning også arbej-

des med bibelkundskab, psykologi, samfundslære m. m.

*

Det er fristende at fortsætte. Elevblade og programmer er så vist ikke kedelig læsning, om man har hjerte for kristelig og folkelig oplevelse og dygtiggørelse af vort lands dyrebare ungdom, der skal bære vort lands fremtid. Vore skoler søger ikke blot at gøre det rigt og festligt for eleverne, mens de er på skole, men også gennem en stadig forbindelse hjælpe dem til at bevare synerne fremover. Dertil tjener elevblad og vandrebøger, stævner og møder, fælles udenlandsrejser osv. Til den årlige elevfest på skolen er den klædt i det festligste skrud og har mangt og meget på programmet de par dage, festen varer. Det er årets store opbud både for skolen og elevkredsen.

Da lyder ordet, og sangen bruser. Der er både for øje og øre, sind og tanke. End ikke et stærkt krævende friluftsskuespil viger man tilbage for. Skal her nævnes et enkelt eksempel, må det blive „Det gamle spil om enhver” med en alvorlig kristen forkyndelse, som Rønde højskole opførte sidste sommer,

Ofte har vore skoler været arnestedet for vækkelser. Mange er rejst derfra som nye mennesker. Der er oplevet noget af dette også i det forløbne år. Så vil vi da folde vore hænder og bede Gud om, at Ånden også fremdeles vil blæse hen over dem. Ja,

Gud give dem fremtid,
som han gav dem minder!

Sidste nyt

Det er vel snart for gammelt til at kaldes sådan, men det er dog i hvert fald vinterskolens sidste nyt, vi her bringer.

Onsdag den 11. marts var vi til en interessant forhandling i missionshuset. Dr. phil. Holger Kjær, Askov, og pastor C. Bartholdy drøftede emnet: Menneske først og kristen så. Det er sikkert godt, at man mødes fra de forskellige lejre for at tale sammen om den slags emner, det bidrager til klaring af, hvad vi har fælles, og hvorfor vi undertiden må gå ad forskellige veje mod samme mål. Det vil føre for vidt at inklade sig på referat, men jeg håber, vi må få flere aftener af denne art.

Torsdag den 12. var dr. Brønnum på besøg og talte som sædvanlig Sudanmissionens sag med varme og kraft.

Lørdag den 14. Holmstrups danskklasse gav underholdning; det var „Vort land“ i toner, recitation, tableau, en frisk og interessant aften.

Mandag den 16. Vi var til foredrag i missionshuset, hvor dr. med. Erik Pontoppidan Thyssen fortalte om „Jutlandia“s rejse og arbejde og gav nogle glimt af livet i det ulykkelige Korca.

Onsdag den 18. Kontorchef i Udenrigsministeriet T. B. Friis besøgte skolen og berettede om F. N.s organisation og arbejde.

Søndag den 22. K.F.U.M. og K.s idrætsinstruktør, Tage Petersen, gæstede skolen og gav i strålende solskin en herlig plæneforestilling med instruktion i de nyere former for boldspil.

Onsdag den 25. De kvindelige gymnasters afslutning med tre punkter på programmet: 1. Et hold fra gamle dage, ca. 1900. 2. Et hold fra dagen i dag. 3. Et folkedanserhold, der i fornøjelige, farverige dragter gav nogle gamle danse til bedste. Kvikt og godt.

Samme aften holdt pastor Højland, Vindum, foredrag på skolen om Ambrosius Stub.

Torsdag den 26. var mændenes dag med delingsførerholdets afslutning, der var et godt udtryk for vinterens målbevidste og gode arbejds. Desværre var holdet for lille i år. Send os flere folk til denne uddannelse; landet trænger til mange gode og dygtige idrætsledere.

OG SÅ KOM vi til afslutningen, som fandt sted allerede 27. marts, fordi en Sydslesvigter indgik som et sidste led i vinterskolen.

Festens program var følgende:

Kl. 16 altergang i Haslev kirke.

Kl. 17,30 middag — lille pause og derefter

Kl. 19 mødtes vi i foredragssalen: her gav sangkoret nogle numre, hvorefter en lille frisk revy — lærerstaben, som eleverne opfatter den — blev opført, og hvis vi ikke vidste, hvordan vi ser ud, set med unge øjne, så véd vi lidt om det nu; derpå kom avisen med en gang „afskedskanel“, atter sang, og vi satte kursen mod spisesalen, hvor endnu et par timer gik med sang og afskedstaler.

De forstandige gik selvfølgelig så i seng — hvad de uforstandige gjorde, melder historien ikke noget om.

De, der ikke skulle med til Sydslesvig eller Schweiz begyndte så småt at tage afsked for at drage „hver sine lovlige veje“.

Næste morgen startede så to turistvogne mod Slesvig som foreløbigt mål. Vi startede i fint vejr og nåede vort bestemmelsessted i regn, som trofast varede ved søndag og mandag.

Efter ankomsten lørdag aften kom vi i kvarter, fik noget til livets ophold og var så på Slesvighus, hvor sang, tale, gymnastikopvisning — samme program som ved afslutningen herhjemme — oplæsning, sang, tale var aftenens indhold.

Søndag morgen rullede den ene bil så videre mod Schweiz med langfarerne. Vi andre fik så tid til søndag i strålende regn at se Hedeby og Dannevirke, være til gudstjeneste i Gottorp slotskirke, bese slottet, domkirken og den ny Hjort Lorenzsen skole.

Søndag aften tilbragte vi hyggeligt i værternes hjem; det har sin store betydning at få talt noget med de folk, der kender forholdene af selvsyn og praktisk erfaring.

Mandag gik turen over Frederikstad og Husum. Trods det lidt sure vejr var det en interessant og god tur. Inden længe er Schweizerfarerne nu også hjemme. Vinterskolen 52/53 er sluttet; den hører fortiden til; dens resultater hører fremtiden til. Lev vel. Gud velsigne jert virke.

Carl Peter Østerby

Sent om eftermiddagen, tirsdag d. 29. marts, modtog vi budskabet om, at Carl Peter Østerby (vinterholdet 49/50) ved en pludselig død var gået hjem til Gud.

Fjorten dage forinden var han blevet indlagt på Lemvig sygehus til en blindtarmsoperation, der stødte betændelse til, så det tog længere tid end ventet. Han var dog i god bedring og var oppe om tirsdagen, men en blodprop, der løsnede sig, førte til Carl Peters bratte død.

Vi blev som forstenede; kunne det være muligt; skulle vi aldrig se hans glade og venlige ansigt mere og høre hans klare, dejlige stemme i tale og sang? Vi, der kender Carl Peter, kunne ikke andet end komme til at holde af ham, og mindet om ham vil leve og lyse op længe hos os.

Vore tanker går til hans kære, hvor savnet er størst; men mest samler de sig dog om Liscy, der i så ung en alder og efter så kort en ægteskabelig lykke har mistet sin bedste ven. Lad os huske hende i vor forbøn og takke Gud for, hvad Han gav os gennem Carl Peter.

Mandag den 30. blev han begravet på Lomborg kirkegård, hvor et stort følge fulgte ham til graven. For mange af os, der var med ved begravelsen og efterfølgende mindefest, gjaldt det, at Liscy gav os det største vidnesbyrd. Hendes hilsen til Carl Peter på begravelsesdagen var ikke „et sidste farvel“, men et „på gensyn hos Jesus“.

Æret være Carl Peters minde!

Gunner Moisgaard.

ELEVSTÆVNER i april.

BORNHOLM kalder —

gamle elever og andre interesserede til stævne i Klemensker missionhus søndag den 26. april kl. 14,30.

Forstander Thorlø og lærer Nielsen, H. u. H., taler. Fælles kaffebord. Generalforsamling.

Kl. 18 spises medbragt smørrebrød.

Kl. 19,30 festligt ungdomsmøde ved samme talere.

Hjertelig velkommen til stævne.

På kredsens vegne

Mads Pihl.

Ålborg.

Søndag den 26. april elevstævne i Bethesda.

Kl. 14,30 bibeltid v. Å. Ebbesen.

Kl. 15,30 kaffebord — frit samvær.

Kl. 16,30 foredrag v. B. Munch.

Kl. 20,00 aftenmøde v. forstander Magelund.

Husk indmeldelse inden 23. april til telf. 5455.

Velkommen alle.

P. u. v.

L. P. Petersen.

Fjerritslev. Forstander Magelund taler lørdag den 25. kl. 20. Se de lokale blade.

Haslevkredsen i Silkeborg holder stævne søndag den 26. april kl. 15 på KFUK. Lærer Møller Pedersen fra højskolen taler og fortæller nyt fra skolerne. Kaffebord — frit samvær. Afslutn. kl. 17.

Hjertelig velkommen alle!

P. k. v.

Arne Olesen.

Haslevstævne i Slagelse søndag den 17. maj. Program i majnummeret. Se de lokale blade.

Haslevkredsen i København

(H. u. H.) har møde på KFUK, St. Kannikestræde, 1. maj, St. Bededag kl. 20. Forstander Blomgren taler. Emne: Det danske lune.

Velkommen alle!

P. k. v.

Emma Augustinus.

Indre missions højskolekreds i Århus

samles i K.F.U.M., Klostergade 37, fredag den 15. maj kl. 20,15. Forstander P. H. Lauritsen, Hoptrup, taler. Emne: Grænselandet. Frit samvær og kaffe.

P. u. v.

Johs. Krøyer.

44—45.

Vi var en flok kammerater samlet hos Dam Nielsen den 28. februar og vil gerne sende en kærlig hilsen til alle vore kammerater fra 44—45. Gør, kære venner, en kraftig anstrengelse og kom så mange som kan til elevstævnet i sommer, det er så herligt at se mange kendte ansigter den dag, og antallet fra vort hold er sørgeligt dalet de sidste år.

Hjertelig hilsen.

Karen Damgaard, Anna Klokmose, Johanne Sloth, Edith Bonde Nielsen, Annalise Kjær, Ellen Margrethe (Vestergaard) Petersen med mand, Evald Petersen, Dam Nielsen med frue, Karen Thorndahl.

VandrerMapper:

Kære „Rødder“, nu er våren på vej, men uden Roden kan vi ikke skaffe liv, hvem ligger inde med den, send den videre.

K. H. Dida.

Malmklokken 1937—38. Til sommer har vi 15 års jubilæum. Skal vi se at mødes rigtig mange til elevfesten 4.—5. juli.

Hjertelig hilsen.

H. P. Meier.

Ringer I flinkt med Malmklokken?

Bryllup.

Fredag den 24. april vies i Hvidbjerg kirke frk. Hanne Madsen, H. u. H., 46/47, til ungkarl Holger Christensen, H.H., 46/47. Bryllupsadresse: Semb Vestergaard, Hvidbjerg.

H. u. H. ønsker hjertelig til lykke.

Til kammeraterne fra 1950-51

Vi er nogle stykker, som har været samlet i Helga Jensens hjem her i Haslev. Vi vil hermed sende jer kammerater en kærlig hilsen.

Helga Jensen, f. Nielsen, samt gymnastiklærer Jensen, Ritha Brissan, Peder Bjerrum, Bjarne Dugård og Jacob Jørgensen.

Verden i dag

Vi har forår i naturen nu, sæden er forlængst lagt i jorden; ja, mange steder ser vi allerede det forjættende grønne skær hen over marken. Kan hænde vi også har — en morgenstund — haft held til at se det festlige syn af små, kække spirer, tusindtallige, milliontallige, der står tæt sammen, hver med sin funklende diamantkrone i solens skær. Så fyldes vi af glæde og fortrøstning. „Vår“, siger vi, „det er vår, sommer og høst vil komme, alt ser så skønt og lovende ud, alt varsler god høst“.

Og så har det hændt i disse uroens tider, at man pludselig siger: „Hvis, ja hvis vi får lov at se det modnes; det kan jo være trampet ned og ødet, længe før høst“.

Vår i naturen og vår over verden har ikke holdt hinanden i hånden de senere år; men nu er det, som man kan spørge: „Hvad er det, der er ved at ske, lyder der vårtoner over verden?“

Nogle tror, nogle tvivler, nogle håber. Der er jo noget, der er ved at gå i lave. Kinas initiativ i Koreaspørgsmålet har ført til, at man nu kan læse i sin avis: Ved dag gry i dag bar kinesiske soldater en hårdt såret amerikaner ind i ingenmandsland, hvorfra de tilkaldte amerikanerne.

Fire „læderhalse“ og en feltpræst dukkede straks op af skyttegravene med bære og hentede deres landsmand ind til fronten. En kinesisk kolonne stod i nærheden af den amerikanske soldat, da han blev hentet, men de affyrede ikke et skud.

Dette skete få timer efter, at de allierede havde akcepteret det kommunistiske forslag om at udveksle syge og sårede krigsfanger“.

Een soldat! Det er ikke meget i en tid,

der er vant til hensynsløst at ofre enerne for ideerne, men alligevel; denne kinesernes vandring med den sårede amerikaner var et symbol på, at noget er i færd med at ske. Foreløbig det, at nu bliver de syge og sårede soldater udvekslede, og dette er måske indledning til løsningen af hele det vanskelige krigsfangespørgsmål, der siges at have været hindringen for, at en våbenstilstand og fredsforhandlinger i Korea har kunnet finde sted. Kommunisterne har holdt på hjemsendelse uden at spørge om fangernes eventuelle ønsker, amerikanerne har ønsket hensyn taget til disse. Nu synes det, som Kinas initiativ medfører enighed om den frivillige hjemsendelse, eventuelt med et neutralt land som mellemlid.

Man skulle herefter kunne vente, at forhandlingerne kunne komme ud af det dødvande de i langsommelige tider har befundet sig i. Der er også andre spirer at iagttage, f. eks. at F.N.s sikkerhedsråd endelig er enedes om at vælge ny generalsekretær som Trygve Lies efterfølger; måske er der vårluft over verden i dag.

Vi må dog ikke være blinde for, at det er uhyre vanskelige opgaver, de folk står overfor, der skal søge at udnytte charcerne for en afspænding mellem øst og vest. Interesser og anskuelser er vidt forskellige, og der er desværre også folk, som hellere ønsker højspænding end afspænding. Gid folkenes ledere må forstå at frigøre sig for indflydelsen fra disse folkenes egentlige fjender.

Sommerturen i ferien 1953 er aflyst. Forhåbentlig kan vi gennemføre den i 1954.

Venlig hilsen,
Axel Nielsen.